

خبر

مدیریت شوریای در نفت کلید می‌خورد

قراردادهای IPC اجرایی می‌شود؟

◀ **امیرحسین زمانی‌نیا**

امیرحسین زمانی‌نیا، معاون امور بین‌الملل و بازرگانی وزیر نفت از آغاز مذاکرات اولیه با شرکت‌های خارجی برای امضای قراردادهای نفتی به صورت فعال خبر داده است. در همین حال یکشنبه علی مطهری، به‌عنوان رئیس بخش دوم جلسه علنی مجلس عنوان کرد: «تفسیر شورای نگهبان از اصل ۷۷ قانون اساسی این است که قراردادهایی که بین دولت ایران و سایر کشورها منعقد می‌شود باید به تصویب مجلس برسد و قرارداد میان شرکت‌ها نیازی به تصمیم مجلس ندارد.» خبرگزاری «بلومبرگ» نیز با اشاره به مدل جدید قراردادهای نفتی ایران با استناد به حرف‌های علی‌ کارد، مدیرعامل شرکت ملی نفت ایران نوشت: «ایران قصد دارد از محل قراردادهای جدید که هفته گذشته به تصویب رسید، با امضای قرارداد با شرکت‌های خارجی حدود ۲۵ میلیارد دلار سرمایه‌ خارجی طی دو سال جذب کند.» به نوشته «بلومبرگ» ایران قراردادهایش با شرکت‌های خارجی را طی ۶ ماه تا یک‌سال آتی به امضا می‌رساند. به نوشته «بلومبرگ» به نقل از کارد، ایران ۳۴ شرکت خارجی را برای امضای این قراردادهای مناسب عنوان کرده است. بر این اساس دولت ایران تصمیم دارد سالانه ۵۰ میلیارد دلار از محل قراردادهای خارجی سرمایه جذب کند. براساس گزارش «بلومبرگ»، شرکت‌های انی ایتالیا و توتال فرانسه برای توسعه میادین نفت و گاز ایران ابراز علاقه کرده‌اند.

در همین حال سایت تحلیلی «اویل پرایس» در گزارشی عنوان کرد که ایران نمی‌تواند با مدل جدید قراردادهای خود سرمایه‌ خارجی قراردادهای خود سرمایه‌ خارجی جذب کند. این سایت در گزارش خود نوشت: «سال ۲۰۱۵ زمانی که ایران در ماه دسامبر از اصطلاح IPC رونمایی کرد، تندرورهای این کشور در مقابله با این قراردادهای توسعه عنوان کردند که ایران با این قراردادها کنترل زیادی به شرکت‌های خارجی برای کنترل دارایی‌های نفتی می‌دهد

که برخلاف قانون اساسی ایران است. براساس این مدل قراردادی، شرکت‌های خارجی باید یک شریک ایرانی در انجام پروژه‌ها اتخاذ کنند و شرکت ملی نفت ایران ناظر و صاحب این پروژه‌هاست؛ با این وجود تندرورها باز هم مقابل این قراردادها ایستاده‌اند و برای آن تجمعاتی نیز به راه انداخته‌اند.» ایمان ناصری، مشاور ارشد موسسه تحقیق انرژی جهانی، با اشاره به ۱۵۰ تغییریه که اخیراً در قراردادهای IPC ایجاد شده، بیشتر آنها را کوچک اما بررسی از آنها را نگران‌کننده می‌داند. وی با تشریح برخی تغییراتی که می‌تواند از ترغیب شرکت‌های خارجی جلوگیری کند، می‌گوید: «البته با انتخابات سال آینده ریاست‌جمهوری در ایران ممکن است همه‌چیز در مورد IPC تغییر کند. این قراردادها مخالفان بسیاری در ایران دارد و ممکن است با از دست رفتن انتخابات از سوی دولت یازدهم، تمام انتظاراتی که از IPC می‌رود از بین رود.» این سایت در ادامه این شرایط را برای اعضای چنین قراردادهایی نامناسب عنوان می‌کند و می‌گوید: «شرکت‌های خارجی باید به ثبات شرایط اعتماد کنند تا بتوانند برای سرمایه‌گذاری آماده شوند، اما این قراردادها ممکن است ۶ ماه تا یک سال زمان برد و در آن زمان مشخص نیست که دولت در دست چه جناحی است.»

نفت و انرژی

چهارشنبه ۲۷ مرداد ۱۳۹۵ | ۱۴ ذیحده ۱۴۳۷ | ۱۷ آگوست ۲۰۱۶ | شماره ۲۰۱۹

نگاهی به پرونده ۳ساله پارس جنوبی

تحقق تولید صیانتی

◀ **فاز های ۲۰ و ۲۱ میدان مشترک پارس جنوبی**

◀ **فاز های ۲۰ و ۲۱ میدان مشترک پارس جنوبی**

سیدمحمد میرزا محمدزاده

با روی کار آمدن دولت یازدهم و انتخاب بیژن زنگنه، به‌عنوان وزیر نفت، فعالیت‌های وزارت نفت رنگ و بوی تازه گرفت. تلاش برای بقا به تلاش برای توسعه تبدیل شد و برنامه‌ریزی‌های انجام شده، تمرکز برای توسعه میادین مشترک از جمله نقاط استراتژیک کشور هستند که در سال‌های تحریم با کند شدن روند توسعه فاصله فاحشی را بین ایران و کشورهای همسایه ایجاد کرده است. شرکت اکسون موبیل و شل در میادین مشترک غرب کارون در عراق با توسعه سریع و فعالیت‌های گسترده از طرف ایرانی پیشی گرفته بود، در همین حال در میدان مشترک پارس جنوبی، قطر با شل‌دنت دادن به فعالیت‌های خود

و بهره‌گیری از شرایط ایران، رشد گسترده‌ای در فعالیت‌های خود داشته و از ایران جلو افتاده است. بر همین اساس دولت یازدهم با تمرکز ویژه روی میادین مشترک، سعی کرده خلأ ایجاد شده را کم و خود را به رقبای نزدیک کند.

اما در میدان مشترک پارس جنوبی به دلیل اهمیت تولید گاز، این فعالیت‌ها رنگ و بوی دیگری داشت؛ به‌گونه‌ای که وزیر نفت در ابتدای فعالیت خود، افزایش روزانه ۱۰۰ میلیون متر مکعب تولید گاز در پایان هر سال را وعده داد.

تا آن زمان تولید گاز ایران از میدان مشترک پارس جنوبی از مجموع ۱۰ فاز افتتاح شده به نزدیک ۲۰۰ میلیون متر مکعب در روز رسیده بود. حالا با نزدیک شدن به هفته دولت، به بررسی وضعیت توسعه میدان مشترک پارس جنوبی و طرح‌های توسعه‌ای پرداخته‌ایم. فعالیت‌هایی که به‌طور ویژه برای افزایش ظرفیت گاز کشور اختصاص یافت و تلاش شد با تکمیل این طرح‌ها، اختلاف تولید به حداقل برسد تا به این ترتیب به تحقق اهداف تولید صیانتی نزدیک‌تر شویم. براساس داده‌های منتشر شده از سوی شرکت نفت و گاز پارس، به‌عنوان

فرهنگستان

تحلیلی که هفته گذشته منتشر کرد با اشاره به تلاش شرکت نفت دولتی روسیه، روستنفت، برای خرید سهام پالایشگاه اسار، یکی از بزرگ‌ترین پالایشگاه‌های نفت هند، احتمال داده است که ایران جایگاه خود در فروش نفت به هند را به‌زودی از دست خواهد داد.

این خبرگزاری نوشت: «بزرگ‌ترین خریدار نفت ایران در کشور هند آسار است واردات نفت خود از کشور خلیج‌فارس را هم‌زمان با ورود یک عرضه‌کننده جدید به این کشور، قطع کند.» این خبرگزاری با استناد به لالیب کومار گوپتا، مدیر اجرایی شرکت

مجری طرح‌های توسعه پارس جنوبی، در بازه زمانی ۳۱ مرداد ۱۳۹۲ (آغاز به کار دولت تدبیر و امید) تولید از فازهایی که به بهره‌برداری رسیده‌اند شامل فازهای ۱، ۲و۳، ۴ و ۵، ۶ و ۷ و ۸، ۱۰، ۱۲، ۱۵ و ۱۶، ۱۷ و ۱۸ نسبت به مدت مشابه قبل از آن یعنی از ۳۰ آبان ۸۹ تا ۳۱ مرداد ۹۲ افزایش روزانه نزدیک، به ۲۵۰ میلیون مترمکعبی داشته و به ۴۳۰ تا ۴۵۰ میلیون متر مکعب در روز رسیده است. این افزایش تولید با توسعه و تکمیل فازهای پارس جنوبی محقق شده است.

◀ طرح‌های توسعه یافته در دولت تدبیر و امید

طرح توسعه فاز ۱۲ پارس جنوبی اولین پروژه تکمیل شده در دولت یازدهم در سال ۹۳ بود؛ تولید این فاز پارس جنوبی قبل از دولت یازدهم صفر بود و بنا روی کار آمدن دولت

جدید و تمرکز فعالیت‌ها، در بهمن ۹۲ سکوی A فاز ۱۲ راه‌اندازی شد و با راه‌اندازی اولین ردیف شیرین‌سازی پالایشگاه پارس جنوبی در ۲۰ بهمن ۹۲، تولید از این فاز محقق شد. پس از آن فعالیت‌های تکمیلی فاز ۱۲ شامل پدش‌راه‌اندازی و راه‌اندازی ردیف دوم شیرین‌سازی پالایشگاه، راه‌اندازی کلیه واحدهای تاسیسات، اتصال پالایشگاه به خط لوله پنجم سراسری، تثبیت تولید از اولین ردیف پالایشگاهی و تحقق تولید از ردیف‌های دوم و ششم پالایشگاهی، صادرات

میعانات گازی از طریق گوی شناور و بارگیری محموله‌های آن، آماده‌سازی واحدها و تثبیت تولید واحد بازیافت گوگرد و تولید گوگرد دانه‌بندی، نصب و راه‌اندازی سکوهای A و B، تولید از این دو سکو و تثبیت تولید از هر سه سکو، درنهایت منجر به تکمیل طرح و افتتاح رسمی آن از سوی حسن روحانی، رئیس‌جمهوری، در ۲۶ بهمن سال ۹۳ شد.

با تکمیل این فاز افزایش تولید روزانه ۷۵ میلیون متر مکعب‌گاز شیرین (برابر ۳ فاز استاندارد) و تزریق آن به شبکه سراسری، تولید روزانه ۷۵۰ تن گوگرد و ۱۱۰ هزار بشکه میعانات

گازی به‌عنوان مهم‌ترین محصول پالایشگاه گازی محقق شد. با تحقق این میزان تولید درآمد سالانه ۶ میلیارد دلار از فاز عاید کشور می‌شود. طرح توسعه فازهای ۱۵ و ۱۶ پارس جنوبی، دومین پروژه محقق شده در دولت یازدهم شرکت نفت و گاز پارس بود که در دی ۹۴ به بهره‌برداری رسید. با آغاز برداشت گاز این فاز، روزانه ۵۶ میلیون و ۶۰۰ هزار متر مکعب به ظرفیت برداشت گاز غنی از میدان مشترک پارس جنوبی افزوده شد و با پالایش این میزان گاز، روزانه ۷۵ هزار بشکه میعانات گازی، ۵۰ میلیون متر مکعب گاز شیرین، ۴۰۰ تن گوگرد و سالانه یک میلیون و ۵۰ هزار تن گاز مایع و یک میلیون تن اتان به تولید کشور افزوده شد.

این طرح نیز که با حضور رئیس‌جمهور به بهره‌برداری رسید، فعالیت‌هایی همچون آماده‌سازی سکوی ۱۸A برای انتقال گاز به این فازها، در سرویس قرار گرفتن واحد پالایش آب اسیدی را در ادامه تکمیل طرح خود دنبال کرد.

با افتتاح این دو فاز درنهایت روزانه بین ۲۰ تا ۲۵ میلیون دلار به درآمد کشور افزوده شد که جمع این میزان در سال به هفت میلیارد و ۳۰۰ میلیون دلار می‌رسد.

◀ ثمره پارس جنوبی در سال ۹۵

فازهای ۱۷ و ۱۸ پارس جنوبی به‌عنوان دیگر طرح‌های در دست توسعه قرار است تا پایان سال

جاری به بهره‌برداری برسد. براساس آمارها تا پایان اردیبهشت ۹۵ پیشرفت پروژه ۹۴/۶۳ درصد بوده است.

سکوی ۱۸A و ۱۷A این فازها تکمیل شده و هم‌اکنون گاز سکوی ۱۷A در ردیف سوم شیرین‌سازی پالایشگاه پس از فرآورش به خط لوله سراسری تزریق می‌شود و سکوهای C و D فاز ۱۴ نیز به‌منظور تکمیل این فازها اختصاص یافته که در مرداد سکوی ۱۸B نصب شده و تا آبان به بهره‌برداری می‌رسد. سکوی ۱۷B نیز تا بهمن راه‌اندازی می‌شود و به این ترتیب پرونده این دو فاز نیز

روسیه رقیب ایران در هند می‌شود؟

روسنفت برای کدام پروژه تامین‌کننده نفت خام باشد هنوز مشخص نیست: «زمانی که پیشنهادت روستنفت روی میز باشند، تصمیم می‌گیریم چقدر و چه چیزی بخریم. اما زمانی که خرید آغاز شود، خرید خود از ایران را از ایران را کاهش دهد.

به گفته گوپتا پالایشگر قصد ن به صورت قراردادی بلندمدت تا پایان امسال نفت از کشوری تامین کند و اینکه

چطور از درآمدهای نفت مصون بمانیم؟

#

فرهنگستان| برخلاف آنچه تصور می‌شود کشورهای که غول‌های نفتی دنیا به شمار می‌روند، آسیب‌پذیران اصلی کاهش بهای نفت نیستند، آنکولا، کلمبیا، گابون، نیجریه، ترینیداد و توباگو از جمله کشورهای کوچکی هستند که وابستگی بالایی به درآمدهای نفتی خود دارند و با کاهش بهای نفت لطمه سنگینی دریافت کرده‌اند. کلمبیا که صادرکننده روزانه یک میلیون بشکه نفت است (البته، در همه سال‌ها با سرمایه‌گذاری در پروژه‌های زیرساختی توانسته از فشار کاهش بهای نفت مصون بماند و با وجود کاهش چشمگیر درآمدهای خود، حالا بخش‌های دیگر اقتصاد خود را فعال کرده است.

بازار

آیا باید منتظر جنگ نفت بود؟

سجاد موسوی| قیمت جهانی نفت در پایان هفته گذشته، تحت تاثیر اظهارات مقام‌های سازمان کشورهای صادرکننده نفت (اوپک) درباره احتمال فریز نفتی، اندکی بالا رفت. قیمت نفت برنت دریای شمال در پایان هفته گذشته به سطح ۲۷ دلار برای هر بشکه رسید و قیمت نفت WTI آمریکا نیز در سطح ۴۵ دلار برای هر بشکه تثبیت شد. خالد الفالح، وزیر انرژی عربستان بزرگ‌ترین صادرکننده نفت جهان اعلام کرد که تولیدکنندگان نفت عضو اوپک و کشورهای تولیدکننده غیرعضو در نشست غیررسمی این سازمان در ماه سپتامبر در الجزایر، شرایط بازار را بررسی می‌کنند و تمامی اقدام‌های لازم را برای تثبیت قیمت نفت ارزیابی خواهند کرد. این اظهارات کافی بود تا قیمت جهانی نفت افزایش یابد.

آژانس بین‌المللی انرژی (IEA) از سوی دیگر با انتشار تازه‌ترین گزارش خود به تقویت بازار کمک کرد. این آژانس که درباره اتخاذ راهبردهای صحیح انرژی به کشورهای توسعه‌یافته جهان رهنمود می‌دهد، پیش بینی کرده است که میزان برداشت از نفت ذخیره شده در کشورهای مختلف در ماه‌های آینده افزایش می‌یابد و این موضوع می‌تواند موجب کاهش اشباع بازار شود.

این آژانس در گزارش ماهانه خود آورده است: «افت دوباره قیمت نفت اشباع بازارهای نفتی را دوباره به موضوع اول رسانه‌های تبدیل کرده است؛ گرچه هیچ‌گونه مزاد عرضه‌ای در بازار نفت در نیمه دوم سال پیش‌بینی نمی‌شود.» IEA همچنین ارزیابی می‌کند که رشد تقاضای نفت از یک میلیون و ۴۰۰ هزار بشکه در روز در سال ۲۰۱۶ به یک میلیون و ۲۰۰ هزار بشکه در سال ۲۰۱۷ کاهش یابد.»

از سوی دیگر، اوپک نیز پیش‌بینی کرده است که تقاضا برای نفت تولیدی اعضای این سازمان در سال آینده به روزانه ۳۳ میلیون و ۱۰ هزار بشکه برسد که در این صورت مزاد عرضه نفت این سازمان تنها ۱۰۰ هزار بشکه در روز خواهد بود. این سازمان پیش‌بینی کرده است تقاضای نفت جهانی در سال آینده به ۹۴ میلیون و ۲۶۰ هزار بشکه در روز برسد. در همین حال باید توجه داشت که با پایان فصل تعطیلات تابستان در نیمرگه شمالی، پالایشگاه‌های نفتی اروپا و آمریکا نفت کمتری را برای تبدیل به سوخت مورد نیاز خودروها تولید خواهند کرد که این مساله می‌تواند موجب کاهش تقاضا شود.

این در حالی است که سطح ذخیره انواع سوخت از جمله گازوئیل و بنزین در مناطق مختلف جهان بالا است.هم‌زمان با آغاز فصل سرما اوپک پیش‌بینی می‌کند مصرف نفت در نیمرگه شمالی در سه ماهه سوم و چهارم سال بیشتر شود. باید توجه داشت که کاهش قیمت نفت که از دو سال پیش آغاز شده است، کشورهای تولیدکننده نفت خاورمیانه را در وضعیت متفاوتی قرار داده است؛ به طوری که برخی از کارشناسان سیاسی این وضعیت را «بحرانی» می‌خوانند. راجر آرنولد، شنبه (۳۳ مرداد ۹۵) در مقاله‌ای با نام «اگر قیمت نفت افزایش نیابد، خاورمیانه سقوط می‌کند» در نشریه the Street اظهار کرد که وضعیت کنونی قیمت نفت می‌تواند منجر به یک بحران سه مرحله‌ای در منطقه خاورمیانه شود. این بحران با جنگ‌های داخلی شروع می‌شود، سپس دامنه جنگ‌ها به کشورهای همسایه درون خاورمیانه کشیده می‌شود.

هم‌اکنون عربستان در میان سایر اعضای اوپک، به غیر از لیبی، بزرگ‌ترین کسری بودجه را دارد. این کشور برای جبران کسری بودجه مجبور است برخلاف محدودیت‌های اوپک، تولید نفت خود را بالاتر ببرد.

از سوی دیگر، این موضوع موجب کاهش هزینه دولت در بخش‌های عمومی می‌شود که شهروندان به آن وابسته هستند، این مساله نیز به نوبه خود موجب نارضایتی شهروندان و در نهایت ناآرامی و جنگ داخلی می‌شود. این شرایط تقریباً در خاورمیانه دیده می‌شود.

اما باید توجه کرد که این تولیدکننده‌های نفت شل در آمریکا بوده‌اند که باعث بروز اشباع نفت در بازار شده و توازن آن را بر هم زده‌اند. اکنون نیز این تولیدکنندگان آمریکایی نفت هستند که به نظر می‌رسد، می‌توانند تنظیم قیمت‌ها را در دست داشته باشند.

ارزیابی‌های پیش از این نشان می‌داد که این تولیدکنندگان با کاهش قیمت نفت زمین خواهند خورد و از چرخه رقابت در بازارهای نفت حذف می‌شوند و توازن به بازار باز خواهد گشت؛ اما اکنون با گذشت دو سال این اتفاق نیفتاده است؛ این شرکت‌ها همچنان در بازار هستند و این امکان را دارند که با نوسان‌های کم به تولید خود ادامه دهند. پس باید گفت این تولیدکنندگان نفت آمریکا هستند که اکنون نبض بازار را می‌توانند در دست بگیرند؛ نه عربستان.

با این تفاسیر باید منتظر ماند و بهای نفت را در یک سال آتی رصد کرد؛ اگر روند تثبیت کنونی ادامه داشته باشد، شاید مشکلات بودجه‌ای رفته رفته کمتر شود و کشورها اقتصاد خود را با شرایط جدید وفق دهند، اما اگر قرار باشد بهای نفت با هم افت داشته باشد، شاید باید منتظر اختلافاتی که نشریه the street از آن صحبت کرده، باشیم و باز هم برخلاف پیش‌بینی‌ها جنگ نفت دیگری در دنیا رخ دهد. البته صحبت از جنگ نفت کمی دور از ذهن و غیرواقعی است.

دنیایی که انرژی نتواند هزینه خود را پرداخت کند، دوری از آن به صرفه‌تر از جنگ با آن به نظر می‌رسد؛ بنابراین متروک شدن بازار انرژی فسیلی از جنگ تمام‌عیار محتمل‌تر است.

از طرفی با کاهش توان تولید کشورها در سال‌های آتی احتمال تقویت بهای نفت بسیار قوی‌تر از رایگان شدن آن است. زمانی که تولیدکننده‌ای رغبت حضور در چنین بازار بی‌ثباتی را نداشته باشد، کهنه‌کاران بازار انرژی قطعاً برندگان آن خواهند بود.

◀ **فاز های ۲۰ و ۲۱ میدان مشترک پارس جنوبی**

بسته می‌شود. با افتتاح این دو فاز نیز نزدیک به چهار میلیارد دلار به در آمد سالانه کشور افزوده می‌شود.

از دیگر طرح‌هایی که قرار است تا پایان امسال در پارس جنوبی محقق شود، طرح توسعه فاز ۱۹ است. سکوی ۱۹C این‌فاز در مرداد راه‌اندازی و گاز آن به شبکه سراسری منتقل شده است، سکوی ۱۹A نیز در همین راه‌اندازی شده و به این ترتیب پیشرفت این فاز تا ابتدای مرداد، به بالای ۹۵ درصد رسیده است. این فاز نیز تا پایان سال به‌طور کامل به بهره‌برداری می‌رسد و چهار میلیون دلار به درآمدهای سالانه کشور می‌افزاید. فازهای ۲۰ و ۲۱ پارس جنوبی، دو فاز دیگر پارس جنوبی هستند که در سال ۹۵ قرار است به بهره‌برداری برسند.

سکوی ۲۱ این فاز در مرداد نصب شده و به‌زودی راه‌اندازی می‌شود. با تکمیل همه عملیات‌های جانبی این

فازها از جمله حفاری‌ها، و فعالیت‌های جانبی، تنها نصب و راه‌اندازی سکوی ۲۰ که از شهریور آغاز می‌شود، باقی می‌ماند و به این ترتیب این دو فاز نیز تکمیل شده و به بهره‌برداری می‌رسد.

برهمین اساس تا پایان سال ۹۵، پنج فاز پارس جنوبی در یک سال به بهره‌برداری می‌رسد و رکوردی در

افتتاح فازهای این میدان مشترک ثبت می‌شود. با تکمیل این طرح‌ها تا پایان سال مجموع تولید روزانه گاز شیرین از میدان مشترک پارس جنوبی به ۵۳۰ تا ۵۵۰ میلیون متر مکعب گاز شیرین می‌رسد و در کنار عواید مالی که برای کشور به همراه دارد، مای خوراک پالایشگاه‌ها و پتروشیمی‌های داخلی نیز تقویت می‌شود.

آنطور که علی‌اکبر شعبانپور، مدیرعامل شرکت نفت و گاز پارس اعلام کرده است، تا پایان امسال برداشت گاز از این میدان با قطر برابر می‌شود و انتظار می‌رود تمام طرح‌های توسعه پارس جنوبی بسا برنامه‌ریزی‌های صورت گرفته تا پایان سال ۹۶ و درنهایت اوایل سال ۹۷ تکمیل شود و تولید از میدان مشترک پارس جنوبی به ۸۳۰ میلیون بشکه در روز برسد.

ببین الملل

ایران را شامل می‌شود. به گفته گوپتا، هند یک‌سوم نفت خام موردنیاز خود شامل سالانه ۲۰ میلیون تن موردنیاز پالایشگاه‌های خود را از ایران تامین می‌کند. براساس داده‌های حمل‌ونقل، هند پس از چین دومین خریدار نفت ایران به شمار می‌رود. این موضوع تلاش ایران را برای افزایش سهم خود از بازار انرژی تهدید می‌کند. پیش از این هند تنها هشت هزار بشکه نفت در روز از روسیه تامین می‌کرده است. گوپتا از اظهارنظر در مورد اینکه قرارداد اسار روستنفت مبنی بر فروش ۴۹ درصد سهام به شرکت روس، چه زمانی اجرایی می‌شود، خودداری کرد.

